

SIXPODS uudistuvat teollisuus

Jakso: ”Meidän täytyy pystyä luomaan ympäristöjä, missä kiertotalouden innovaatioita voi tapahtua” - vieraana Tero Helin, Kiertokapula

[äänite alkaa]

Tero Helin [00:00:00]: Kun puhuttiin siitä arkkityypistä, joka innovaatioita tekee, niin sitten se byrokratia on ehkä kauhistus sen tyyppisille ihmisille. Se on aika usein se, jossa autetaan ja sanotaan, että kyllä tämä tästä, se voi näyttää vähän hankalalta, mutta kyllä nämä on ennenkin onnistuneet.

Eetu Koho [00:00:16]: Tämä on SIXPODSin Tekoja vihreässä siirtymässä. Tässä jaksossa hypätään kiertokapulana mukana syvälle kiertotalouden pyörteisiin. Minä olen toimittaja Eetu Koho Koho ja vieraanani tänään on Kiertokapulan kehitysjohtaja Tero Helin Helin. Kehitysjohtaja Tero Helin Helin, mikä tekee Kiertokapulasta poikkeuksellisen yrityksen?

Tero Helin [00:00:44]: Meidän perusbisneshän on tuo kunnallinen jätehuolto. Sillä tavalla ollaan suhteellisen normaali. Se ei kuulosta poikkeukselliselta, eikä se sitä olekaan. Mutta jos ajatellaan kiertotalousmaailmaa, jota yritetään tehdä, niin meillä on Karanojalla kiertotalousalue, jota me kehitetään. Me pyrimme siinä toimimaan omilla vahvuuksillamme. Niitä vahvuuksia on se, että me ymmärrämme viranomastoimintaa. Se alue on kaavoitettu ja me tunnemme sen läpikotaisin. Siellä me pyrimme tekemään erilaisille innovatiivisille, pienille start-upeille ympäristöä, jossa edellytykset sen innovaatiotoiminnan kehittymiselle olisi parhaat mahdolliset. Nimenomaan kiertotalouden alueella, jossa hyödynnetään teollisuuden sivuvirtoja ja sellaisia materiaaleja, joita toiset kutsuvat jätteeksi.

Eetu Koho [00:01:43]: Nyt kun kiinnostus tuolla jollain herää, että hei, minä haluaisin mukaan tuollaiseen toimintaan, niin missä missä tämä Karanojan alue fyysisesti sijaitsee?

Tero Helin [00:01:50]: Se on ihan Hämeenlinnan lähellä, seitsemän kilometriä Hämeenlinnan keskustasta Valtatie 3:n varrella. Se on aivan keskellä Etelä-Suomen suurinta yritysalueita nimeltä MORE. Siihen tulee hyvät logistiikkayhteydet ja siihen on tarkoitus tehdä liittymä Valtatie 3:lle toivon mukaan vuonna 2025. Sen ympärille muodostuu todella iso yritysalue nimeltä MORE.

Eetu Koho [00:02:21]: Eli kaikki on siinä mielessä kunnossa, että teillä on mahtava ajatus ja idea lähteä tekemään. Logistiikka, puitteet ja kaikki on kunnossa. Kerro minulle sitten se, että miten tämä aktiivisuus ja yhteistyö saadaan käytännössä toteutumaan? Koska nämä kaikki tämmöiset kiertotalousasiat on toiminut jo, jos se olisi helppo saada tuosta vain päättämällä onnistumaan. Mikä teidän taktiikkanne on tähän?

Tero Helin [00:02:44]: Tuo onkin hyvä kysymys. Kuten sanoit, jos se olisi helppoa, niin kaikki tekisivät sitä jo. Tähän kiertotalouteen liittyy yleensä tosi paljon lupamenettelyjä. Usein materiaaleina käytetään teollisuuden sivuvirtoja, joita monesti kutsutaan jätteeksi. Siihen tulee sitten se ympäristöluvitukset mukaan. Siinä on todella monta yhteistyötahoa. Ensin pitää löytää paikka, ja kaavoitus tulee mukaan siihen. Sen jälkeen, kun paikka on löytynyt, tulee ympäristöviranomaisten lupamenettelyt mukaan. Sitten siellä on kaiken keskiössä yritys, joka faktisesti tekee sitä kiertotaloustoimintaa. Siellä on paljon käyttämätöntä potentiaalia, mutta se ei aina välttämättä pääse täysin kukkimaan siellä. Lupa-asiat täytyy olla kunnossa. Siinä on todella monta sidosryhmää joiden yhteistyön pitää toimia, että se varsinainen innovaatio pääsee esille ja rupeaa tuottamaan liiketoimintaa ja toisaalta hyvinvointia siitä eteenpäin meille kaikille.

Eetu Koho [00:04:00]: Jos vielä peruutetaan sen verran, että avaat minulle, mitä ne teollisuuden sivuvirrat ovat? Mitä ne konkreettisesti tarkoittavat? Minkälaisia virtoja siellä valuu?

Tero Helin [00:04:11]: Siellä on todella paljon erilaisia. Nyt kun tällainen tehokkuusyhteiskunta on aikaisemmin ollut vallalla, niin valmistava teollisuus on keskittynyt siihen tuotteeseen ja että se saadaan valmiiksi. Esimerkiksi muoviteollisuuden eri prosessivaiheissa saattaa käydä niin, että se tuote tulee valmiiksi ja siitä leikataan tai jää osa sitä muovia. Tai prosessin aloituksessa tulee sellaista hukkaa, joka ei ole vielä kuranttia tavaraa, niin se voi jäädä käyttämättä. Aikaisemmin se on heitetty vain jätelavalle tai viety mihin vain. Nyt tämä tehokkuusyhteiskunta alkaa pikkuhiljaa menemään siihen suuntaan, että aletaan puhua resurssiniukkuudesta ja sitä kautta käännytään kiertotalouden puolelle. Silloin huomataan, että näistä materiaaleista, joita löytyy teollisuuden nurkista, voi tehdä vielä jotain ja se voi itse asiassa olla toiseen käyttötarkoitukseen varsin hyvä materiaali. Se materiaali ei menekään hukkaan.

Eetu Koho [00:05:23]: Siinä on varmaan mahdollisuus myös rakentaa ihan kannattavaa liiketoimintaa sille jäteraaka-aineelle myös?

Tero Helin [00:05:30]: Kyllä. Ja kyllähän sen pitää perustua sille kannattavalle liiketoiminnalle. Nyt on oikeastaan aika hyvä momentum kiertotaloudelle. Yksi sen suurimpia esteitä on juuri se kannattamaton liiketoiminta. Periaatteessa teknologiaa on varmasti olemassa likipitään kaikkien materiaalien hyödyntämiselle, mutta se, että se ei olekaan ollut kannattavaa, on estänyt. Nyt on sellainen tilanne, että toimitusketjut on häiriintyneet jo aikaisemmin koronan vuoksi ja nyt materiaalinuukkuutta tuottaa erilaiset asiat, jotka me kaikki tiedämme. Nyt alkaa näyttää siltä, että saattaa olla kannattavia materiaali-kierrätykseen perustuvia prosesseja, koska se perusraaka-aineen hinta on saattanut nousta niin korkeaksi. Se alkaa olemaan harkinnan arvoinen paikka, että käytetäänkin kierrätykseen perustuvaa materiaalia. Mitä enemmän niitä käytetään, sen paremmaksi ne prosessit muodostuvat. Ja kun prosessit muodostuvat paremmaksi, niin jälleen kerran

yksikkökustannus pienenee ja volyymit nousee. Sitä kautta saadaan siitä kannattavaa.

Eetu Koho [00:06:41]: Jos otetaan pikkuisen linssiä ulospäin ja katsotaan vähän isommasta kuvasta, niin minkä takia sinun mielestäsi kiertotalouteen kannattaa panostaa? Onko se se vastuullisuuspuoli, vai onko siellä oikeasti sitä kannattavuutta myös helposti löydettävissä?

Tero Helin [00:06:54]: Totta kai sen pitää olla kannattavaa. Pitkässä juoksussa mistään ei tule oikein mitään, ellei se ole jollain tavalla kannattavaa. Lainsäädäntö on aika usein ollut alkustartti sille, että lähdetään menemään oikeaan suuntaan.

Eetu Koho [00:07:13]: Että nyt on pakko toimia näin?

Tero Helin [00:07:15]: Nyt on pakko toimia näin. Kun on pakko toimia näin, niin sitten löytyy prosesseja, joilla siitä tehdään kannattavaa. Se voi alkaa joillekin olemaan bisnesarvokin jossain vaiheessa. Jotta se lähtee liikkeelle, niin minun mielestäni tärkeä juttu on, että aika monen materiaalin kohdalla aletaan näkemään resurssiniukkuutta. Jos me jatkamme samalla tehokkuusajattelulla, joka on ollut vallalla aikaisemmin, niin se tarkoittaa sitä, että ne materiaalit loppuvat. Sitten, kun materiaali loppuu, talouskasvua ei pystytä ylläpitämään. Esimerkiksi sähköauton akkuihin ei tahdo saada materiaalia tällä hetkellä ja sen takia niiden toimitusajat venyvät aivan älyttömiksi. Silloin se alkaa hidastaa sitä talouden kehitystä ja sitä kautta se estää sen talouden kehittymisen. Siksi se on vain oikein, että aletaan miettimään niitä materiaaleja, että niiden käyttö kestää paljon pidempään siinä ketjussa. Ettei ole vain yksi käyttötarkoitus ja sitten se on jätettä ja haudataan jonnekin. Kyllä minä näkisin, että se tärkein homma on nimenomaan sen talouskasvun ja yhteiskunnan hyvän tavoittelu. Sitten on erilaisia mekanismeja, joilla yritetään saada se kannattavaksi. Osa on lainsäädäntöä, mutta kun se lainsäädäntö alkaa ohjaamaan, niin sitten sieltä löytyy niitä innovaatioita. Meidän pitää pystyä löytämään sellaisia ympäristöjä, joissa se innovaatio voi tapahtua. Se on tosi tärkeää.

Eetu Koho [00:09:02]: Te olette nyt luomassa juuri tällaista ympäristöä, jossa innovaatioilla on mahdollisuus kasvaa. Onko sinulla heittäjä jotain sellaista esimerkkiä, mitä olette pystyneet innovoimaan ja miltä on saatu hyötyä ja sitä kautta tuotua maailmaan?

Tero Helin [00:09:16]: Oikeastaan se meidän suurin innovaatio on siinä alueen kehittämisessä. Olemme kunnallinen jätehuolto-yhtiö, niin meidän ydintekeminen on hyvin lain säätämää ja se perustuu jätteen keräämiseen ja vastaanottoon, ja siitä eteenpäin käsittelyyn ja toimittamiseen. Kun aloimme miettimään innovaatioalustana tuota meidän Karanojan kiertotalousaluetta, niin huomasimme, että siellä on paljon yrityksiä, joilla on tosi hyviä ajatuksia. Siellä on sellaisia tyyppisiä, jotka ihan varmasti saavat aikaan ja kykenevät tuomaan jotain uutta. Ne ovat pieniä yrityksiä, resurssit ovat vähän rajalliset.

Me huomasimme, että meidän vahvuus onkin siinä ympärillä, niiden edellytysten luomisessa. Me pystymme toimimaan aika sujuvasti viranomaisten kanssa, me olemme toimineet heidän kanssaan vuosia. Meillä on hyvä alue ja meillä on resursseja tehdä sille alueelle sellaisia edellytyksiä, missä yritykset pystyvät innovoimaan. Me kykenemme antamaan niille yrityksille sellainen paikka, jossa se innovaatio voi syntyä. Ehkä tämä tietyllä tavalla kiertää sitä sinun kysymystäsi, mutta se nerokkuus siinä varmaan on se, että me emme ole yrittäneetkään tehdä sellaista, missä me näemme, että täällä markkinoilla on sellaisia toimijoita, jotka kykenevät todennäköisesti tekemään sen paremmin ja tekemään siitä kannattavaa bisnestä. Heille me suomme mahdollisuuden tehdä se.

Eetu Koho [00:10:55]: Kerro vähän näistä toimijoista, joita siellä alueella on. Minkä tyyppisiä hahmoja tai yrityksiä siellä liikkuu? Anna vähän mielikuvaa, että millaista toimintaa siellä on. Mihän aloihin nämä innovaatiot esimerkiksi keskittyvät ja minkälaista se arki siellä on?

Tero Helin [00:11:11]: Siellä alueella toimii tällä hetkellä muutamia yrityksiä. Siellä on muun muassa Lassila & Tikanoja, hyvin perinteinen kiertotalouteen tähtäävä, laaja-alainen yritys. Sitten on sellainen yritys kuin Tehokierro, joka lajittelee rakennusjätettä, eli ottaa rakennusjätettä vastaan ja yrittää erottaa sieltä erinäisiä komponentteja, joilla on erilaisia käyttötarkoituksia. Osa hyödynnetään energiana ja osa menee esimerkiksi meidän kaatopaikan rakenteiden rakentamiseen. Se tarkoittaa sitten sitä, että me emme tarvitse siihen mitään neitseellisiä materiaaleja. Tässä on nyt ne aktiiviset toimijat. On toimintoja, joita me sinne toivon mukaan saamme pystyyn ja joihin saamme yrityksiä mukaan. En nyt voi vielä kaikista puhua, mutta otetaan nyt jotain esimerkkejä. Kaikki tuntevat sellaisen tuotteen kuin gyproc eli kipsilevy. Siinä kipsilevyssä on sisällä se kipsi, jota voidaan hyödyntää monenlaisiin tarkoituksiin. Sitä voidaan käyttää raaka-aineena erilaisiin applikaatioihin. Kun se kipsilevy tulee rakennusteollisuudesta, sille täytyy tehdä jotain, jotta se kipsi olisi taas käytettävissä. Se voi olla esimerkiksi yksi mahdollisuus. Toivon, että tulee tällaisia tilaisuuksia vuoden sisällä, niin pystyisin puhumaan paljon avoimemmin minkälaisia applikaatioita siellä on. Minun tehtäväni on tässä kohtaa keskustella yritysten kanssa, jotka voisivat tulla tuonne alueelle tekemään ja minä yritän tässä meidän yrityksessä saada ne edellytykset innovaatiotoiminnalle. On hienoa kuulla niitä ajatuksia, joita ihmisillä on ja mitä komponentteja ja minkälaisia teollisuudenaloja he yhdistävät saadakseen jotain uutta. Toivon mukaan nämä kyseiset yritykset onnistumaan viranomaisyhteistyössä, jossa me tuemme heitä ja toivottavasti he onnistuvat myös rahoituksen saamisessa. Paljon puhutaan vihreästä siirtymästä tässä yhteiskunnassa. Jonkin verran on rahaa saatavilla kyllä ja niitä tuetaan, mutta toivon mukaan sitten myös ne, jotka niitä myöntävät näkevät ne oikeat helmet ja timantit sieltä.

Eetu Koho [00:13:58]: Eli paljon hyvää on tulossa, kun maltamme hetken odottaa. Mitä ovat ne haasteet, joiden kanssa sinä kehitysjohtajana painit? Kerroit, että neuvottelet näiden yritysten kanssa, heillä on ideoita ja te autatte

näiden pykälien ja muitten kanssa. Millaisia haasteita siellä tulee arjessa vastaan?

Tero Helin [00:14:17]: Jos ajatellaan sellaista ihmistyyppiä, joka kaikille piirtyy hyvin mieleen; tällainen Pelle Peloton, joka tekee todella hienoja ratkaisuja, vanhan liiton keksijä. He ovat aika tyyppillisesti vähän kärsimättömiä ja aika nopeasti tulee ideoita peräkkäin ja niitä pitää päästä toteuttamaan. Nyt kun tulemme tälle alueelle, missä puhutaan ympäristöluvista, siinä onkin yhtäkkiä sellainen tilanne, että ei olekaan valmista paikkaa ruveta tekemään. Pitää ruveta hakemaan ympäristölupaa. Tietysti viranomaisilla on tärkeä työ pitää huolta siitä, että se toiminta pysyy sellaisena, että ympäristö ei kärsi. Sehän olisi aivan katastrofaalinen tilanne, jos tämä lähtisi ihan käsistä. Samaan aikaan kuitenkin pitäisi kyetä saamaan riittävän joustava malli ruveta tekemään sitä varsinaista toimintaa. Monesti niillä yrittäjillä, joilla on se hyvä idea ja sen lupakäsittelyn kautta sen idean toteuttamisen alkuun menee vuosi, niin se voi olla, että jos kärsivällisyys riittäisikin, niin rahat eivät riitä. Aika usein se kärsivällisyyskin saattaa olla koetuksella ja sitten lähdetään hakemaan niitä muita ideoita. Juuri tällainen Pelle Peloton tyyppi, kun se ensimmäinen idea ei sytytä, niin sitten otetaan seuraava ja seuraava. Sen minä näen isona ongelmana ja siinä me olemme yrittäneet auttaa yrittämällä tehdä ne edellytykset niin valmiiksi kuin suinkin pystymme, jotta sitä ideaa pääsisi mahdollisimman nopeasti testaamaan. Silloin mielenkiinto säilyy sillä, jolla se idea on.

Eetu Koho [00:16:19]: Mikä on sinulle itsellesi kehitysjohtajana ollut sellainen iso oivallus tähän kiertotalouteen liittyen, jonka olet kohdannut töissä? Vai onko se tullut vapaa-ajalla? Mistä niitä oivalluksia löytää?

Tero Helin [00:16:31]: Juuri piti kysyä, että onko sen pakko olla töistä. Varmaan töistäkin on oivalluksia, mutta tässä on yksi henkilökohtainen oivallus, joka tulee mieleen. Minulla on lapsia, jotka tulevat siihen ikään, että heidät pitää saada digitaaliseen liekaan eli ostaa heille kännykät. Kun ensimmäinen lapsi tuli siihen ikään, niin minä totesin, että minä ostan kännykän, mutta taidanpa ostaa käytetyn, koska se kuitenkin saattaa mennä rikki tai hävitä. Säästänpä rahaa ostamalla käytetyn. No, ei se niin paljon edullisempi ollut, mutta vähän edullisempi kuitenkin. Kun seuraava lapsi tuli siihen ikään, niin rupesin miettimään, että ostin sen ensimmäisen kännykän tuolta, mutta nyt minä ostan sen toiselle lapselle, koska se on toiminut ihan hyvin. Ostan sen toisen kännykän, mutta ostan sen ehdottomasti kierrätettynä ihan siitä syystä, että kenenkään ei tarvitse tehdä uutta, jotta minun lapseni saa ihan käyttökelpoisen pelin. Sain itseni kiinni sellaisesta ajatuksesta, että ensimmäisen ostopäätöksen tein hinnan perusteella ja vanhakantaisen ajattelun siivittämänä. Mutta toisen ostopäätöksen tein puhtaasti sen perusteella, että haluan sen käytetyn ja kierrätetyn, jotta uutta ei tehdä sen tilalle.

Eetu Koho [00:18:13]: Ja sinä et joutunut tekemään siinä minkäänlaista kompromissia siltikään, koska se tuote oli kunnossa?

Tero Helin [00:18:19]: Tuote oli kunnossa. Sellainen havainto ehkä siihen, että se ensimmäinen kännykkä ei ollut niin paljon halvempi eikä siinä ollut kovin monen kymppin eroa. Mutta kun nuorempaa sukupolvea seuraa, niin nämä alkavat tulemaan arvovalinnoiksi myös. Ja kun tämä kierrätetty vaihtoehto ei ole merkittävästi kalliimpi, jolloin tulee taloudellinen pohdinta, että onko minulla oikeasti varaa tuohon. Silloin tulee helposti otettua se halvempi. Mutta silloin kun se alkaa olla saman hintainen, niin uskon, että nyky-yhteiskunnassa ollaan pikkuisen jo siirrytty siihen, että se arvovalinta voidaan tehdä. Ostetaan oikeasti se kierrätetty ja käytetty juuri siitä syystä, että se on materiaalitehokasta. Tehokkuusyhteiskunnasta aletaan siirtymään nimenomaan tähän kiertotalousyhteiskuntaan ja säästämään niitä materiaaleja. Se on sellainen havainto, jonka olen tehnyt myös itsessäni.

Eetu Koho [00:19:19]: Näetkö, että tuo voisi olla skaalattavissa jotenkin tuolta yhden perheen toiminnasta sitten yritysten ja isompien yhteisöjen toimintaan? Nyt kun se on se sinun yhden lapsen matkapuhelin, niin voisiko se olla ison yrityksen toiminnassa samanlaista ajattelua? Voisiko se skaalautua sinne?

Tero Helin [00:19:35]: Kyllä se voi ja se on jo jollain tavalla skaalautunutkin. Tuleva sukupolvihan tulee ajamaan tätä kehitystä pitkässä juoksussa. Vaateteollisuudessa näkee aika paljon sellaista, että siinä vaatteessa esimerkiksi lukee, että tähän on käytetty kierrätettyä kuitua. Se varmasti tukee monen ostopäätöstä siinä vaiheessa. Mitä pidemmälle tämä sukupolviajattelu menee ja mietitään näitä materiaalinuukkuuksia ja sitä, että tämä meidän pallo kuihtuu jossain vaiheessa, sitä enemmän tuolle tulee kysyntää. Ja kun sille tulee kysyntää, niin sitten tietysti siitä tulee kannattavaa myös tässä tapauksessa vaatevalmistajille. Meillähän lähtee nyt valtakunnallisesti poistotekstiilin keräys käyntiin. Se on hyvä esimerkki siitä, mikä on sen kiertotalouden ensimmäinen haaste. Se haaste on useimmiten se, että sitä kierrätysmateriaalia ei ole saatavilla. Jotta se saadaan saataville, sitä joudutaan ehkä lakiteitse vähän lykkäämään liikkeelle. Ne ensimmäiset askeleet eivät yleensä ikinä ole kannattavia, koska sinä keräät sitä materiaalia, mutta sinulla ei ole sitä loppukäyttöä. Sitä loppukäyttöä ei voi syntyä, jos ei materiaalia ole. Tässä tapauksessa me kunnallisena jätehuoltoyhtiönä, kuten muutkin jotka tätä käynnistävät, siinä on sellainen yhteiskunnallinen mahdollisuus käyttää tämän tyyppistä toimijaa ja lailla ohjata sitä, että sitä materiaalia alkaa syntyä. Sen jälkeen, kun se alkaa syntymään, sitä ruvetaan jalostamaan ja kun sitä on jalostettuna saatavilla, niin sitä voidaan ruveta testaamaan niissä valmistusprosesseissa. Kun se valmistusprosessi alkaa toimimaan, tuote tulee markkinoille ja sen jälkeen se sukupolvi, joka toivon mukaan näkee nämä asiat arvona, tekee sen arvovalinnan. Eli se syntyy todella monessa palasessa eikä sitä voi päättää, että nyt se lähti, vaan ne palaset pitää saada jossain järjestyksessä liikkeelle.

Eetu Koho [00:21:42]: Näetkö sen niin, että kun tuolla nyt joku yrityksen päättäjä pohtii, että sopisikohan tämä meille, niin hänen kannattaisi itse

asiassa mennä sinne tehtaalle ja kenties siellä vielä sinne jätelavalle katsomaan, että olisiko siellä jotain mitä voisi hyödyntää vielä jossain vai onko nämä oikeasti roskaa? Onko tuo se ensimmäinen askel, mistä yritykset voisivat päästä mukaan tähän kiertoon?

Tero Helin [00:22:03]: Kyllä, ehdottomasti on. Itse asiassa tuo on aika helppoakin tänä päivänä. On olemassa paljon yrityksiä, joissa on todella paljon osaamista niiden materiaalien jatkokäyttöä varten. Varmaan se ensimmäinen askel voi olla mennä sinne katsomaan itse, mutta seuraavassa vaiheessa kyllä kannattaa ottaa yhteyttä sellaisiin tahoihin, jotka ovat tehneet sitä asiaa. Aika monesta valmistavasta teollisuuden yksiköstä melkein uskaltaisin väittää, että niistä ei varsinaisesti jätteeksi mene enää kovinkaan paljoa. Kyllä se on kehittynyt tässä viimeisen viiden-kymmenen vuoden aikana todella paljon. Se on elintärkeää meidän yhteiskunnalle ja se suunta on hyvä. Tällä hetkellä näen, että se momentum on olemassa ja siitä olen todella iloinen.

Eetu Koho [00:22:54]: Mitä haluaisit, että muut yritykset ottaisivat opikseen teidän yhtiöstä, teidän tavasta toimia tai teidän missiostanne?

Tero Helin [00:23:01]: Jos käännän sen niin päin, että me olemme onnellisia, jos me osaamme tehdä jotain sellaista jonka joku muu näkee arvokkaana ja hienona. Jos ajatellaan meidän työssä tuota kiertotalousaluetta ja sitä työtä, jota me tässä muutenkin teemme, niin me pyrimme löytämään niitä tulevaisuuden ratkaisuja. Ja se, että me tunnistamme meidän vahvuuksiamme. Sanotaan vaikka niin, että tässä on aika paljon sellaista keskustelua, jossa on kunnallinen jätehuoltotoimija tai kunnallinen toimija ja sitten markkinaehtoinen toimija. Se on iänikuinen kissanhännänveto siitä, saako kunnallinen toimija tehdä sitä tai tätä ja miten markkinaehtoiset sitten suhtautuvat näihin. Minun mielestäni se ei ole välttämättä kovin hedelmällistä. Ymmärrän sen perustan. Kunnallisella puolella saatetaan epäillä olevan sellaisia rahoituselementtejä, jotka antavat perusteetonta etua siihen markkinaehtoiseen verrattuna. Kuitenkin meillä on omat roolimme. Esimerkiksi meidän vahvuuksiamme ei välttämättä ole niiden kaikkien mahdollisten materiaalien jatkojalostus, jotka meidän käsiimme päätyvät. Meidän roolimme onkin se, että me löydämme sen innovatiivisen kumppanin, joka sen materiaalin jatkojalostaa parhaalla tavalla. Me yritämme pelata sillä alueella, ihan samalla lailla kuin siinä kierotalousalueella. Me olemme todenneet, että me emme olekaan se toimija joka siellä alkaa tehdä niitä innovaatioita, vaan meidän innovaatio on tasoittaa se tie ja luoda ne edellytykset ja puitteet sinne. Siinä me olemme hyviä. Ehkä se, että miettii niitä roolituksia ja pyrkii tekemään sitä, missä on hyvä ja kehittymään siinä. Kiertotaloudessa on hyvä ajatus, että monesti käytännön tasolla on ongelmia tai haasteita, joista puhuttiinkin. Nehän on tehty ratkaistavaksi. Se suunta on oikea ja me haluamme nimenomaan mennä sinne oikeaan suuntaan.

Eetu Koho [00:25:23]: Se innovaatio voi olla myös sitä, että me emme tee tätä, mutta me autamme jotain tekemään. Se auttaminen ja yhteistyö ovat hyvin tärkeässä roolissa siinä.

Tero Helin [00:25:32]: Juuri näin. Me näemme paljon erilaisia toimijoita. Siellä on paljon toimijoita, joilla on tosi hyvä idea, mutta näyttää siltä että he eivät pääse eteenpäin jonkin tietyn asian kanssa ja se mielenkiinto alkaa hiipua. Ehkä myöskin pelastaa sellaisia toimijoita omalla toiminnalla. Että tämä on oikeasti aika hyvä, tehdään näin ja kyllä tämä tästä lähtee.

Eetu Koho [00:26:01]: Se on varmasti monelle pienelle tekijälle tärkeää, että saa sparrausapua?

Tero Helin [00:26:06]: Ehdottomasti. Kun puhuttiin siitä arkkityypistä, joka innovaatioita tekee, niin sitten se byrokratia on ehkä kauhistus sen tyyppisille ihmisille. Se on aika usein se, jossa autetaan ja sanotaan, että kyllä tämä tästä, tehdään noin ja näin, se voi näyttää vähän hankalalta, mutta kyllä nämä on ennenkin onnistuneet.

Eetu Koho [00:26:31]: SIXPODSin mahdollistaa SIXNET, Teollisten alueiden verkosto.

[äänite päättyy]